

[J. S. Foget.]

har udtalt, at naar Svineordningen er fastlagt som meddelt, burde Kornprisen være sat til Produktionspris, men vi har samtidig udtalt, at dette Fordelingsspørgsmaal hidtil har været ordnet af Landbrugsorganisationerne selv. Vor principielle Stilling er den, at det vil virke direkte skadeligt for Landbruget, og at Uoverensstemmelserne vil blive endnu større, hvis vi gør disse Spørgsmaals Afgørelse direkte afhængig af Rigsdagens politiske Divergenser. Landbrugernes Sammenslutning blev netop startet for at bøje Meningerne inden for Landbruget sammen, og vi vilde gøre disse Bestræbelser en Bjørnetjeneste, hvis vi fulgte den Retningslinie, som Ministeren og de Konservative gør sig til Talsmænd for. Vi vilde stemme for en Bemyndigelseslov som hidtil, men efter Ministerens Erklæring over for mig forleden Dag udtaler jeg, at vi ikke ønsker at gøre Spørgsmaalet rent politisk. Vi afholder os fra at stemme baade over Regeringens og de Konservatives Forslag.

Oluf Pedersen: For et Par Dage siden kom den højtærede Statsminister med 25 Mill. Kr. til Fattigfolk; det var jo smukt nu op til Jul, hvor Befolkningen er indstillet paa at se en Julenisse, selv om Børnene ikke tror paa ham. Her var dog Skægget ægte. Men de 25 Mill. Kr. bliver vi præsenteret for sammen med de Forslag, her nu er fremme. Det foreliggende Lovforslag skal hindre, at en stor Høst resulterer i et overdrevent Levned, imod billigt Korn og Flæsk, og senere kommer vi til Smør og Kød — dog kun en Fordyrelse for den danske Befolkning, idet man ikke kan sætte Eksportprisen op. I Forvejen har man forfalsket Priserne ogsaa for Landbruget paa Sukker, Kartoffelmel, Klæder, lige fra Støvlerne til Uldtrøjen. Man vil bøde paa de onde Geringer, man vil søge Syndsforladelse, og det er tiltrængt, men bedre var det, om man undlod at forfalske Priserne, ikke snød Befolkningen og købte Syndsforladelse for Befolkningens egne Penge. Man taler om, at der er for lave Priser, at Stigningen ikke er saa høj som Stigningen i Arbejdslønnen, men for det første er der reelt sket en Lønnedgang paa 12 pCt. siden 1931, men dernæst maa man ikke glemme, at naar Høstudbyttet gennem 25 Aar er fordoblet og Importen i samme Tid er steget 50 pCt., kan Varene ikke aftages, hvis Lønnen ikke stiger mere end Vareprisen. Den kunstigt forhøjede Pris — og i denne Forbindelse har jo Monopoler, Skatter og Renter en stor Indflydelse, dette, at man i Renter og Skatter skal svare

en Milliard mere end i 1914 — svækker Købeevnen, saa den stigende Produktion ikke kan afsættes, og derved skabes der Krise og Arbejdsløshed; denne Krise forværrer af de Lovforslag, som her er til Behandling.

Jeg anser Kornordningen for at være et Røveri, for at bruge et Udtryk fra Tolvmandsforeningerne, men et Røveri fra de smaa uden Jord eller dem, der kun har lidt Jord, og Svinereguleringen er vel ikke stort bedre. De, der tjener ved disse Ordninger, har oven i Købet været saa dristige, at de har sendt de politiske Partier en Resolution. Det hedder i denne Resolution — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Et saadant Forslag maa betegnes som en fuldkommen Krænkelser af Ejendomsretten, en fuldkommen Krænkelser af Erhvervsfriheden og maa efter vor Opfattelse betegnes som en Form for rent Røveri. At Forslaget ophøjes til Lov, vil medføre en ny Landbrugskrise for den Del af det danske Landbrug, som Regeringen rammer, med medfølgende manglende Købeevne, Arbejdsløshed og Kreditkrise, og alt dette, uden at danske Statsmandsbrug alligevel bliver stillet, saa de kan undvære Statens Støtte i Fremtiden og deres Særstilling i Lovgivningen.“

— undertegnet af Kronmann paa de danske Tolvmandsforeningers Vegne. Denne Motivering er helt ved Siden af. Hele den Fremstilling, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Grønning gav af Grundlovens § 81, vidner om, at man overhovedet ikke forstaaer, hvad der staaer i Grundloven. Det, Grundloven siger, er, at Indgreb i den lige og frie Adgang til Erhverv skal være begrundet i det almene Vel; for saa vidt man mener, det tjener det almene Vel, har man Lov til at gribe ind, men naar man, som jeg mener, det ikke gavner det almene Vel, maa man modsætte sig en Indgriben. Men naar man mener, det gavner det almene Vel, maa man gribe ind i den lige og frie Adgang; og saa er det noget rent Snak, at det skulde være i Strid med Grundloven. Men dertil kommer, at en Flytning af Kortene, som man ønsker fra Det konservative Folkepartis og Tolvmandsforeningernes Side, en Flytning, som giver flere Kort for dem, der har den dyreste Produktion, vil netop være i Strid med det almene Vel, altsaa lige stik modsat. Hvis man gaar ud fra det landøkonomiske Driftsbureaus Tal og regner med, at Produktionen er ca. 25 Kr. billigere pr. Gris i det mindre Landbrug, betyder Flytningen af 100 000 Kort en Besparelse for det al-